

eligendi Confessorem, &c. Probat autem suam sententiã, primo auctoritate Magistrì Soto in 4. dist. 18. q. 4. art. 3. in solutione ad prim. argum. vbi sic ait, q̄ licet frequentia horum priuilegiorum aliquid detrimenti Religioni [vt Pręlati aiunt] solita sit afferre [nam videtur, q̄ libera facultas in scio Pręlato, confitendi alteri, non nihil incommodi regimini soleat inferre] nihilominus postquam Papę placet, parendum est: vel aliter si hoc iactura Religionis est, per eius auctoritatem huic iacturę prouidendum est. Secundo probat, quoniam postquam multi viri docti huic parti affirmatiuę suffragantur, non est sic condemnanda & improbanda. Tertio probatur, quoniam satis aperte Bulla Cruciatę exprimit se concedere omnibus Religiosis, etiam ordinum Mendicantium eos hoc nomine nominando, quod si illam sumpserint contribuētes pro ea prædictam infra scriptam in Bulla elemosynam possint sibi eligere Confessorem, qui etiam à casibus & censuris reseruatis possit eos ab soluere, prout ibi disponitur. Nam postquam ipsa met Bulla expresserat sic informa, scilicet, quod Capitula Ecclesiarum, & Monas-